

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 163/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Eleny Bubelínyovej, bytom B. B.; Margity Čiapovej, bytom B. B.; Márie Čížovej, bytom B. B.; Eleny Danielisovej, bytom B. B.; Petra Ďuricu, bytom B. B.; Ivany Frankovej, bytom B. B.; Márie Frankovej, bytom B. B.; Melánie Jantošovej, bytom B. B.; Viery Konkolovskej, bytom B. B.; Lucie Kuchárovej, bytom B. B.; RSDr. Stanislava Kulfasa, bytom B. B.; Viery Kulfasovej, bytom B. B.; Zuzany Kulfasovej, bytom B. B.; Kláry Kvasnovej, bytom B. B.; Petra Kyseľa, bytom B. B.; Márie Kyseľovej, bytom B. B.; Terézie Mišovcovej, bytom S. L.; Milana Ondrejku, bytom B. B.; Anny Sumrákovej, bytom S.; doc. Ing. Karola Surovčíka, bytom B. B.; Imricha Szalaia, bytom B.; Milana Šuhaja, bytom B. B.; Milana Urbana, bytom B. B.; Mileny Vybošťokovej, bytom B. B.; Anny Vysokej, bytom V. n. T.; Emílie Vysokej, bytom V. n. T.; Júlie Vysokej, bytom V. n. T.; Vladimíra Vysokého, bytom V. n. T.; Ing. Jozefa Zaušku, bytom B. B.; Olgy Zauškovej, bytom B. B.; Evy Zelenej, bytom B. B.; Ctibora Zeleného, bytom B. B., a Patrika Zeleného, bytom B. B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B. B., ktorou namietali porušenie čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Eleny Bubelínyovej, Margity Čiapovej, Márie Čížovej, Eleny Danielisovej, Petra Ďuricu, Ivany Frankovej, Márie Frankovej, Melánie Jantošovej, Viery Konkolovskej, Lucie Kuchárovej, RSDr. Stanislava Kulfasa, Viery Kulfasovej, Zuzany Kulfasovej, Kláry Kvasnovej, Petra Kysel'a, Márie Kysel'ovej, Terézie Mišovcovej, Milana Ondrejku, Anny Sumrákovej, doc. Ing. Karola Surovčíka, Imricha Szalaia, Milana Šuhaja, Milana Urbana, Mileny Vybošťokovej, Anny Vysokej, Emílie Vysokej, Júlie Vysokej, Vladimíra Vysokého, Ing. Jozefa Zaušku, Oľgy Zauškovej, Evy Zelenej, Ctibora Zeleného a Patrika Zeleného o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. mája 2004 doručená sťažnosť Eleny Bubelínyovej, bytom B. B.; Margity Čiapovej, bytom B. B.; Márie Čížovej, bytom B. B.; Eleny Danielisovej, bytom B. B.; Petra Ďuricu, bytom B. B.; Ivany Frankovej, bytom B. B.; Márie Frankovej, bytom B. B.; Melánie Jantošovej, bytom B. B.; Viery Konkolovskej, bytom B. B.; Lucie Kuchárovej, bytom B. B.; RSDr. Stanislava Kulfasa, bytom B. B.; Viery Kulfasovej, bytom B. B.; Zuzany Kulfasovej, bytom B. B.; Kláry Kvasnovej, bytom B. B.; Petra Kysel'a, bytom B. B.; Márie Kysel'ovej, bytom B. B.; Terézie Mišovcovej, bytom S. L.; Milana Ondrejku, bytom B. B.; Anny Sumrákovej, bytom S.; doc. Ing. Karola Surovčíka, bytom B. B.; Imricha Szalaia, bytom B.; Milana Šuhaja, bytom B. B.; Milana Urbana, bytom B. B.; Mileny Vybošťokovej, bytom B. B.; Anny Vysokej, bytom V. n. T.; Emílie Vysokej, bytom V. n. T.; Júlie Vysokej, bytom V. n. T.; Vladimíra Vysokého, bytom V. n. T.; Ing. Jozefa Zaušku, bytom B. B.; Oľgy Zauškovej, bytom B. B.; Evy Zelenej, bytom B. B.; Ctibora Zeleného, bytom B. B., a Patrika Zeleného, bytom B. B. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“), Ministerstva

financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“) a Úradu pre finančný trh (ďalej len „úrad“).

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že uzavreli „zmluvu o pôžičke“, „zmluvu o tichom spoločenstve“, „žiadosť o vloženie a dohodu o vrátení“ s firmami B. M. G. INVEST, s. r. o., Košice, AGW, s. r. o., Košice, HORIZONT SLOVAKIA o. c. p., akciovou spoločnosťou, Košice a BDV družstvom Banská Bystrica, ktorými investovali svoje finančné prostriedky v prospech nebankových subjektov. Uvedené spoločnosti vykonávali činnosť v oblasti finančného trhu. Pre výkon ich podnikateľských aktivít sa okrem všeobecných náležitostí pre podnikanie vyplývajúcich z Obchodného zákonníka vyžadovali aj špeciálne podmienky stanovené v právnych normách pôsobiacich subsidiárne voči Obchodnému zákonníku práve za účelom splnenia osobitných požiadaviek na výkon podnikateľských aktivít v oblasti finančného trhu. Ide o podmienky „upravené v zákone č. 21/1992 Zb. o bankách, zákone č. 385/1999 Z. z. o kolektívnom investovaní a zákone č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch“. Ústredné orgány štátnej správy nevenovali dostatočnú pozornosť pôsobeniu nebankových subjektov na trhu. Sťažovatelia sa nápravy domáhali aj prostredníctvom prezidenta Slovenskej republiky, vlády Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Nebankové subjekty v rokoch 1997 - 2002 vydávali vysoké finančné čiastky na reklamu. Sťažovatelia vložím finančných úspor do uvedených spoločností za účelom ich zhodnotenia utrpeli ujmu, a to aj z toho dôvodu, že ústredné orgány nekonali svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie zákonnosti v rámci im zverených kompetencií. Svojou nečinnosťou spôsobili, že subjekty, ktoré podnikali na trhu, nespĺňali zákonom predpísané podmienky a ústredné orgány štátnej správy nezasiahli v rámci možností zverených im zákonom.

Sťažovatelia tvrdili, že využili všetky prostriedky podľa ustanovenia § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako sa domáhať ochrany svojho „ústavného práva“. Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd rozhodol o porušení ich základného práva

podľa čl. 20 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu a uložil ústredným orgánom uhradiť im aj primerané finančné zadosťučinenie.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)

v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z vyššie uvedených právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľov je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým sú aj všetci označení porušovatelia. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti tvrdili, že využili všetky možné prostriedky nápravy, ale z obsahu sťažnosti nevyplýva, že by podali žalobu podľa § 250t OSP, ale iba korešpondovali s orgánmi verejnej moci (prezident Slovenskej republiky, generálny prokurátor Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky).

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľmi ústavný súd uzavrel, že vo veciach sťažovateľov nie je daná jeho právomoc (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 25 ods. 2 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je rovnako viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovatelia domáhali jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2004